

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eutonio Diacono. 181.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τῶ κρείων μου, αὐτὸς κρείων, αὐτὸς
 ἐπιμαρτυροῦν τὸ γὰρ φῶναι τίς ἐπιμαρτυροῦν
 τῶ πελάγει τὴν τῶ ἀπὸ τῆς γαλακτο-
 προσίας πλέον τῶ πηλαῖο τὸ πλεονέκτη-
 ρον ἔχει. Καὶ τὰ ἐν μὲν τῶ πηλαῖο. ἄλλοι
 ἀλλὰ τὸ δ' οὐκ εἶπε τέτοια, ἵνα μὴ
 ὑποβαλεῖται εἶναι νομοθετῆ, ἀλλὰ
 ἰσχυρίζεται. αἱ γὰρ τῶ γαλακτοπαραγωγῶν
 τῶν πικρῶν ἐπιμαρτυροῦνται. τῶ γὰρ γνησίως
 πικρῶν ἢ τῶ γαλακτοπαραγωγῶν ὅτι πικρῶν
 δὲ τῶ ἐπιμαρτυροῦνται.

Εὐτοκίου Διάκονου. ρπα.

Τῶ φιλοσοφῶν ὅτι τὸ ὑβρίζεσθαι
 μὴ βελτιοῦνται, δύο τ' αὐτὰ προσβάλλει
 φιλοσοφῶν εἰς τὸ φιλοσοφῶν. πῆτι μὴδὲν
 ἔστι λυπεῖν τὸς ὑβρίζοντα, ὡς τὴν τῶ
 ὑβρίζοντων ἀνεξικακίαν. πῆτι ἕως
 ἀμύλασθαι αὐτὸς μὴ διδάσθαι, ὡς
 ἀρετῶν ἀποκοιῦνται. εἰ δὲ ἐμοὶ ἀπιστεῖς,
 ἀλλοθεν πῆτι τῶ παλαιῶν τῶ πῶ τῶ
 ἀπερῆνα το. ἐρατηθεῖς γὰρ πῶς αὐ
 ἀμύλασθαι τῶν ἐχθρῶν, ἔφη. αὐτὸς κα-
 λὸς καὶ ἀγαθὸς γινώσκων. εἰ ποῖναι ὁ ἀρε-
 τῶν καὶ ἀνεξικακίας ἀσπῶν, καὶ τῶ
 πῆτι ἐχθρῶν διδάσθαι πληγῶν, δι' ἡ
 αἴτια μὴ ταῦτα τὰ ἀμύλασθαι τῶ
 πολλὰ ποικίμεθα. εἰ δὲ πῆτι καὶ συγγνώ-
 μῶν τοῖς ὑπὸ φθόρου βαλλομένοις
 νεμοί, καὶ εὐζοῖτο αὐτῶν ἀνευχεῖν
 ἐκ τῆς τοιαύτης ματίας, καὶ μὴ μό-
 γον ἀμύλασθαι μὴ ἐγγίνοι, ἀλλὰ καὶ
 συμπαχοί τοῖς ὑπὸ τῆς κακίας χι-
 ρωθεῖσιν, ἕτος τῶ ὅτι ὅτι ὁ εὐκλει-
 νῶς φιλοσοφῶν ὅτι πῶς ἀμύλασθαι.

Λαμπητίου Ἐπισκόπου. ρπβ.

Ὅτι πῶς ἢ δυνάμεις ἐν ἀδυναμίᾳ ἐπι-
 λεῖτο σωτήριος φρονήσιν. ἐπειδὴ γὰρ
 ματιζομένοι οἱ ἀποστολῶν τῶν ματι-
 ζῶντων ἀδυναμίαν, καὶ ἐλαυνόμενοι
 τῶν διακόντων ἐκείνου, καὶ ἀπο-

si quidam de eo hæc verba habita esse exi-
 stimant, etiam de presentibus, usurpatur.
 Quo in genere illud est, Quis annuncia-
 bit Domino meo? ipse Dominus, ipse
 exaudiet. Nam ita loqui, Quis lactis ali-
 mentum, quo puer utitur, adulto exponet?
 plus superfluitatis, quam probabilitatis
 habet. Ac de his quidem satis. Ob id autē
 non dixit, reperit, ne abortivus fœtus esse
 existimeretur: verum, lactat. Siquidem lactis
 fontes partum confirmant. Veri etenim
 partus argumentum certissimum est lactis
 profluuium.

Antonio Diacono. 181.

Eos qui acceptas contumelias philoso-
 phico ac patienti animo ferre minimè vo-
 lunt, hæc duo ad patientiã hortari debent,
 alterum, quòd eos, qui contumeliam infe-
 runt, nihil aequè discutiatur, ut eorum, qui
 contumelia afficiuntur, patientia: alte-
 rum, quòd nulla ratione ipsos equè vlcisci
 queamus, quàm virtutem colendo. Quòd
 si mihi minus fidei habendum putas: quid-
 nam de hac re veterum quidam pronun-
 ciant, audi. Rogatus enim à quodam, qua
 ratione hostem vlcisceretur, respondit, Si
 ipse probum atque honestum virum te præ-
 bueris. Cùm igitur, qui virtutem & patri-
 entiam colit, mortiferas hostibus plagas in-
 fligit, quin nos hæc arma & præsidia plu-
 rimi æstimamus. Quòd si quis etiam iis,
 qui liuore feriuntur, veniã tribuat, ac pro
 ipsis, ut ex huiusmodi furore emergant,
 vota faciat, atque ita sit comparatus, ut nõ
 modò à vindictæ studio abhorreat, sed eo-
 rum etiam, quos hoc vitium subegit, mi-
 seria commoueat, hic demum verè est,
 qui syncerè philosophari nouit.

Lampetio Episcopo. 182.

Quam pacto virtus in infirmitate
 perficeretur, paucis exponam. Quando-
 quidem enim Apostoli cùm flagris cæde-
 rentur, eos, à quibus cædebantur, supera-
 bant, & cùm vexaretur & exagitarentur,